

การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาสาขาวิชาการศึกษาพิเศษ
มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ในรายวิชา การจัดการพฤติกรรม (SPE 3201)
โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD

The Study of Academic Achievement of Undergraduate Students in Special
Education at Chiang Mai Rajabhat University in Behaviour Management course
(SPE 3201) through Cooperative Learning by STAD Technique

ศศิพินต์ สุขบุญพันธ์*

Sasipin Sukbunpant

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาสาขาวิชาการศึกษาพิเศษ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ในรายวิชา การจัดการพฤติกรรม (SPE 3201) โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD กลุ่มเป้าหมาย คือ นักศึกษาสาขาการศึกษาพิเศษ ชั้นปีที่ 3 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2555 จำนวน 85 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคแบบ STAD (Student Team Achievement Division) รายวิชา การจัดการพฤติกรรม (SPE 3201) และ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำนวน 2 ฉบับ คือ แบบทดสอบระหว่างเรียน และ แบบทดสอบปลายภาคเรียน การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัย พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีผลการเรียนอยู่ในระดับดีมาก ร้อยละ 37.65 รองลงมาคือระดับดีเยี่ยม ร้อยละ 27.06 นอกจากนี้แล้วยังพบว่า นักศึกษาทั้งหมดมีคะแนนเฉลี่ย ($\bar{x}$) 81.27 คะแนน ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) เท่ากับ 7.13

คำสำคัญ : ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน / นักศึกษา / การเรียนรู้แบบร่วมมือ/ เทคนิค STAD

ABSTRACT

The purpose of this research was to study the academic achievement of undergraduate students in special education at Chiang Mai Rajabhat University in behaviour management course (SPE 3201) through cooperative learning by STAD technique. The total of 85 students studied in the first semester of 2013 academic year. The instruments for this research consisted of the activity plan using STAD (Student Team Achievement Division) technique on the behaviour management for children with special needs course (SPE 3201) and two the academic achievement tests (Formative and final). Data were analysed by using frequency, mean, and standard deviation. The research results were found that most of students (37.65%) performed very well in their academic achievement followed by excellent level (27.06%). Additionally, the students had their means score ($\bar{x}$) = 81.27 and standard deviation (SD) = 7.13.

Keywords : Academic Achievement / Undergraduate Students / Cooperative Learning / STAD Technique

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

กระทรวงศึกษาธิการมีนโยบายเกี่ยวกับปฏิรูปการศึกษา ซึ่งมีเป้าหมายสูงสุดที่การยกระดับมาตรฐานการศึกษาของเยาวชนเพื่อให้สอดคล้องกับภาวะของการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ และ ความเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีในยุคโลกาภิวัตน์ ซึ่งแนวทางของการปฏิรูปการศึกษาดังกล่าวมีจุดมุ่งหมาย เพื่อสร้างบุคคลแห่งการเรียนรู้ องค์การแห่งการเรียนรู้ และสังคมแห่งการเรียนรู้ให้เกิดขึ้น โดยที่ผู้ผ่านการศึกษาแต่ละคนจะมีความสามารถและคุณลักษณะพื้นฐานที่สำคัญ ซึ่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยพุทธศักราช 2550 ได้กำหนดให้การศึกษาเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาคน ให้โอกาสทุกคนได้รับการศึกษาอย่างทั่วถึง ทุกฝ่ายมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา และให้มีเสรีภาพทางวิชาการ ซึ่งเป็นหลักประกันได้ว่า ครูผู้สอน ผู้เรียน มีเสรีภาพในการเรียนการสอน ช่วยส่งเสริมให้มีการค้นหารูปแบบการเรียนการสอนใหม่ๆ อันจะนำไปสู่การพัฒนาการศึกษาให้มีคุณภาพยิ่งขึ้นจึงได้มีพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2 พ.ศ. 2545) ขึ้น เพื่อเป็นกรอบและแนวปฏิบัติในการพัฒนาการศึกษา

การเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) นับเป็นวิธีการจัดการเรียนการสอนรูปแบบหนึ่งที่ตอบสนองต่อแนวทางให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางด้วยการเรียนรู้ผ่านการจัดกิจกรรมกลุ่ม ให้ผู้เรียนมีความรับผิดชอบ แก่ปัญหาร่วมกัน เพื่อให้ตนเองและกลุ่มประสบความสำเร็จ ดังที่ จีรัชญา ทิขิตติ (2550, หน้า 2) กล่าวว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือนั้น เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยครูจะเป็นผู้จัดแบ่งกลุ่มออกเป็นกลุ่มเล็กประมาณกลุ่มละ 4-6 คน สมาชิกในกลุ่มจะมีความสามารถในการเรียนรู้ที่ต่างกัน ผู้เรียน หรือสมาชิกในกลุ่มมีโอกาสแสดงความคิดเห็น มีบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบหน้าที่ของตน ร่วมกับสมาชิกในกลุ่ม เพื่อความสำเร็จหรือเป้าหมายของกลุ่ม โดยอาศัยทักษะการอยู่ร่วมกันในสังคมและทักษะการเรียนรู้ร่วมกับบุคคลอื่น และที่สำคัญสมาชิกภายในกลุ่มจะต้องร่วมรับผิดชอบผลแห่งการกระทำในกิจกรรมนั้นๆ ตามที่ครูได้ตั้งเกณฑ์ไว้ การเรียนรู้แบบร่วมมือกัน เป็นวิธีการเรียนที่เน้นการจัดสภาพแวดล้อมทางการเรียนให้นักเรียนได้เรียนรู้ร่วมกันเป็นกลุ่มเล็กๆกลุ่ม โดยแต่ละกลุ่มจะประกอบด้วยเด็กเก่ง เด็กปานกลาง และเด็กอ่อนอยู่รวมกัน สมาชิกในกลุ่มไม่เพียงแต่รับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของตนเองเท่านั้น แต่จะต้องรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของเพื่อนสมาชิกทุกคนในกลุ่ม ความสำเร็จของแต่ละบุคคลคือความสำเร็จของกลุ่ม (สมเกตุ อุทธโยธา, 2555, หน้า 142)

การเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) นั้นประกอบด้วยหลายวิธีที่มีเทคนิคต่างๆ ในการกระตุ้นให้เกิดกระบวนการเรียนรู้เช่น มุมสนทนา (Corners), เอส ที เอ ดี (STAD), ปริศนาความคิด (Jigsaw), และการเล่าเรื่องรอบวง (Round Robin) เป็นต้น (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, 2544, หน้า 60-63) อย่างไรก็ตามสลาวิน (Slavin, 1995, p.41) กล่าวถึงเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยวิธี เอส ที เอ ดี ว่าเป็นรูปแบบหนึ่งของการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) ที่สามารถใช้ได้กับทุกวิชา ตั้งแต่คณิตศาสตร์ไปจนถึงภาษา หรือสังคมศึกษา และใช้ได้กับระดับการศึกษา ตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาจนถึงมหาวิทยาลัย จุดประสงค์หลักของการใช้วิธี เอส ที เอ ดี ก็เพื่อที่จะช่วยให้ผู้เรียนกระตือรือร้น กล้าแสดงออก และช่วยเหลือกันในการทำความเข้าใจในเนื้อหานั้นๆ อย่างแท้จริง สลาวิน (Slavin, 1978, p.41) กล่าวเพิ่มเติมว่าการเรียนรู้ด้วยเทคนิค เอส ที เอ ดี เป็นวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ง่ายที่สุด และเป็นตัวอย่างที่ดีที่สุดสำหรับการเรียนรู้ในการเริ่มต้นใช้วิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือในห้องเรียน พัฒนาขึ้นเพื่อจัดปัญหาทางการศึกษา มุ่งเน้นทักษะการคิด การเรียนรู้เป็นระบบเป็นทางเลือกหนึ่งสำหรับการเรียนรู้เป็นกลุ่ม และเป็นวิธีการสร้างสัมพันธ์ภาพระหว่างผู้เรียน

ในฐานะที่ผู้วิจัยเป็นผู้รับผิดชอบในรายวิชาการจัดการพฤติกรรม (SPE 3201) สำหรับนักศึกษาสาขาวิชาการศึกษาศาสนา มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ในครั้งที่ผ่านมา พบว่านักศึกษาที่ศึกษาในรายวิชานี้มีผลสัมฤทธิ์ที่ยังไม่เป็นที่พอใจ ประกอบกับธรรมชาติของลักษณะเนื้อหาวิชาในเชิงทฤษฎี ทำให้การจัดการเรียนการสอนมีลักษณะที่เน้นไปในเชิงบรรยายเป็นส่วนใหญ่ นักศึกษามักขาดการมีส่วนร่วมและปฏิสัมพันธ์กันระหว่างผู้สอนและเพื่อนร่วมชั้น ทำให้บรรยากาศขาดความกระตือรือร้นและไม่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางซึ่งไม่เหมาะสมกับการจัดการสภาพการเรียนการสอนในยุคปัจจุบัน ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงสนใจในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาสาขาวิชาการศึกษาศาสนาด้วยการใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือโดยเฉพาะรูปแบบความร่วมมือแบบ STAD (Student Teams – Achievement Division) เน้นให้แต่ละคนจะมีความรับผิดชอบในหน้าที่ของตนเองและจะต้องร่วมมือกับสมาชิกในกลุ่มทำความเข้าใจในบทเรียนนั้นเพื่อความสำเร็จของกลุ่มทำให้นักศึกษามีความสนใจที่จะศึกษา มีความกระตือรือร้นในการเรียน และมีผลสัมฤทธิ์ที่ดีขึ้น อีกทั้งส่งผลให้การเรียนการสอนวิชาการจัดการพฤติกรรม ประสบความสำเร็จและเป็นแนวทางในการปรับใช้ในการเรียนการสอนครั้งต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาสาขาวิชาการศึกษาศาสนา มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ในรายวิชา การจัดการพฤติกรรม (SPE 3201) โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นการศึกษาแบบหนึ่งกลุ่มวัดหลังเรียนครั้งเดียว (The One Shot Case Study Design) (เกตุมนี มากมี, 2550, หน้า 103)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยมีวิธีการดำเนินการวิจัย ภายใต้การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในรายวิชา การจัดการพฤติกรรม (SPE 3201) โดยมีเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย

1. กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคแบบ STAD (Student Team Achievement Division) รายวิชา การจัดการพฤติกรรม (SPE 3201)

2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำนวน 2 ฉบับ คือ แบบทดสอบระหว่างเรียน และแบบทดสอบปลายภาคเรียน โดยแบ่งเนื้อหาของแบบทดสอบออกเป็น 2 ส่วน คือ หน่วยการเรียนรู้ที่ 1-4 สอบระหว่างภาคเรียน หน่วยการเรียนรู้ที่ 5-8 สอบปลายภาคเรียน

1. การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้พัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยดังนี้

1.1 การสร้างและหาคุณภาพกิจกรรมจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคแบบ STAD (Student Team Achievement Division) ในรายวิชา การจัดการพฤติกรรม (SPE 3201) ได้ดำเนินการดังนี้ คือ ศึกษาคำอธิบายรายวิชาตามหลักสูตรการศึกษาพิเศษ แล้วนำมากำหนดบทเรียน ได้ทั้งหมด 8 หน่วยการเรียนรู้ บทที่ 1 ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการจัดการพฤติกรรม, บทที่ 2 ลักษณะของพฤติกรรมและปัญหาของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ, บทที่ 3 การตรวจสอบปัญหาทางพฤติกรรม, บทที่ 4 การวางแผนจัดการพฤติกรรมเด็กที่มีความต้องการพิเศษ, บทที่ 5 ทฤษฎี การเรียนรู้และหลักการจัดการพฤติกรรม, บทที่ 6 เทคนิคในการจัดการพฤติกรรมเด็กที่มีความต้องการพิเศษ, บทที่ 7 กิจกรรมส่งเสริมพฤติกรรมที่พึงประสงค์และป้องกันพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์, และบทที่ 8 จรรยาบรรณในการจัดการพฤติกรรมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

1.2 ศึกษาแนวคิดทฤษฎีด้านการจัดการพฤติกรรม ลักษณะและความต้องการของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ วิธีการในการจัดการพฤติกรรมตลอดจนกิจกรรมที่ส่งเสริมพฤติกรรมและป้องกันพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ต่างๆ

1.3 ออกแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคแบบ STAD (Student Team Achievement Division) ในรายวิชา การจัดการพฤติกรรม (SPE 3201) ให้สอดคล้องกับทฤษฎีการเรียนรู้ในเนื้อหาวิชาดังกล่าวทั้ง 8 บทข้างต้นดังนี้

1.3.1 ขั้นนำเข้าสู่บทเรียนและแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ ประกอบด้วย ผู้สอนแนะนำทักษะในการเรียนรู้ร่วมกัน ระเบียบกลุ่ม บทบาทและหน้าที่ แจ้งวัตถุประสงค์ และทำกิจกรรมร่วมกัน

1.3.2 ขั้นกิจกรรมการเรียนรู้การสอน นำเข้าสู่เนื้อหา ซึ่งผู้สอนจะแบ่งกลุ่มผู้เรียนโดยความสามารถ และมอบหมายงานให้แก่กลุ่มศึกษาเนื้อหาจากสื่อและเอกสารประจำบท สมาชิกภายในกลุ่มแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบตามที่ตกลงกันได้

1.3.3 ขั้นทำกิจกรรมกลุ่ม นักศึกษาเรียนรู้ร่วมกันในกลุ่มย่อย โดยที่แต่ละคนผลัดกันให้ความรู้ในหัวข้อที่ตนศึกษา โดยนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงทำหน้าที่สรุปเนื้อหาให้เพื่อนในกลุ่มส่วนนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ปานกลางและต่ำทำหน้าที่รับฟังและซักถามส่วนที่ยังไม่เข้าใจ จากนั้นจึงสลับบทบาทกันจนครบในกลุ่มและจึงช่วยกันอภิปรายเกี่ยวกับประเด็นที่ผู้สอนมอบหมาย

1.3.4 ขั้นตรวจสอบผลงานและทดสอบ ในขั้นนี้เป็นการตรวจสอบว่านักศึกษาได้ปฏิบัติครบถ้วนแล้วหรือยัง

1.3.5 ขั้นสรุปบทเรียน ผู้สอนใช้วิธีสุ่มนักศึกษาบางกลุ่มรายงานผลหรือซักถามเพื่อสรุปเนื้อหาการเรียนการสอน

1.3.6 ขั้นวัดและประเมินผลการทำงานกลุ่ม นักศึกษาแต่ละกลุ่มทำการประเมินผล การทำงานของกลุ่ม โดยใช้แบบสังเกต และทำแบบทดสอบย่อยเป็นรายบุคคลทำเมื่อเรียนจบบทเรียนแต่ละบท ครูตรวจผลการสอบ พิจารณาผลเป็นคะแนนรายบุคคลและคะแนนเฉลี่ยของกลุ่ม

1.3.7 ขั้นสร้างความประทับใจ ผู้สอนประกาศคะแนนของกลุ่มให้ทราบพร้อมคำชมหรือรางวัลให้กับกลุ่มที่ทำคะแนนเฉลี่ยผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้เป็นการจูงใจให้นักศึกษาตระหนักถึงความสำเร็จของกลุ่ม

1.4 จัดพิมพ์เนื้อหาและจัดทำสื่อประกอบแผนการจัดการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ในรายวิชาการจัดการพฤติกรรม (SPE 3201) ตรวจสอบความถูกต้องและแก้ไข

1.5 การหาคุณภาพของ แผนการจัดการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ในรายวิชา การจัดการพฤติกรรม (SPE 3201) ผู้วิจัยได้ให้ผู้เชี่ยวชาญในหลักสูตรการศึกษาพิเศษ จำนวน 3 ท่าน พิจารณาค่าความเหมาะสม ถูกต้องของหลักการ โครงสร้างของสื่อ เนื้อหา และรูปแบบของแผนการจัดการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ โดยกำหนดให้ ตีมากได้ 5 คะแนน ดีได้ 4 คะแนน ปานกลางได้ 3 คะแนน น้อยได้ 2 คะแนน น้อยมากได้ 1 คะแนน แล้วหาค่าเฉลี่ยไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่ศรีพรรณ ลิทธิพงศ์ (2542: 187) ได้แนะนำไว้ พบว่า ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ของความเหมาะสมของนวัตกรรมอยู่ในระดับตีมาก (4.67) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) เท่ากับ 0.58

1.6 ปรับปรุง แผนการจัดการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ในรายวิชา การจัดการพฤติกรรม (SPE 3201) ให้ถูกต้อง เหมาะสม ตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

2. การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ดังนี้

2.1 ขั้นตอนการจัดทำแบบทดสอบระหว่างเรียนและหลังเรียน มีดังนี้

2.1.1 ออกแบบทดสอบเป็นแบบทดสอบอัตนัยโดยแบบทดสอบระหว่างเรียนมีจำนวน 5 ข้อ และแบบทดสอบหลังเรียนจำนวน 5 ข้อ ที่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้และเนื้อหารายวิชา การจัดการพฤติกรรม (SPE 3201)

2.1.2 นำแบบทดสอบที่สร้างแล้วเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดประเมินผล ในหลักสูตรการศึกษาพิเศษ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องตามหลักการวัดและประเมินผลและความตรงตามเนื้อหา และโครงสร้าง (Construct validity) ระหว่างข้อสอบแต่ละข้อกับจุดประสงค์การเรียนรู้ ความเหมาะสมของจำนวนข้อกับระยะเวลา และความเป็นปรนัยของข้อคำถามการตรวจให้คะแนน ผลการประเมินแบบทดสอบอัตนัยระหว่างเรียนจำนวน 5 ข้อ เพื่อหาค่าอำนาจจำแนกรายค่าตามสูตรของ วิธนีและซาเบอร์ (Whithney & Sabers, 1970; อ้างถึงใน กังวล เทียนกัมภ์เทศน์, 2540, หน้า 152) มีค่าอำนาจจำแนกรายข้อ ระหว่าง 0.42-0.75 และค่าความยากรายข้อระหว่าง 0.55-0.76 และค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา (α) ของครอนบาคของแบบทดสอบอัตนัยตามข้อเสนอแนะของ โกวิท ประวาลพุกษ์ (2527, หน้า 276) ได้ค่าเท่ากับ 0.81

ผลการประเมินแบบทดสอบอัตนัยหลังเรียนจำนวน 5 ข้อ ด้วยวิธีการเดียวกันมี ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ ระหว่าง 0.62-0.78 และค่าความยากรายข้อระหว่าง 0.46-0.73 และค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา (α) ของครอนบาค ของแบบทดสอบอัตนัย ได้ค่าเท่ากับ 0.84

2.1.3 จัดพิมพ์แบบทดสอบเพื่อใช้กับกลุ่มเป้าหมาย

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยมีวิธีการ ดังนี้

1. ก่อนการทดลองได้ชี้แจงการเรียนแบบร่วมมือการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคแบบ STAD (Student Team Achievement Division) ให้นักศึกษาได้รับทราบ

2. ดำเนินการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่กำหนดขึ้น และให้ทำแบบฝึกหัด หลังจากเรียนในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ จำนวน 60 ชั่วโมง ตลอดภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556

3. การประเมินผลการเรียนรู้ของนักศึกษา จำแนกเป็น 2 ครั้ง คือระหว่างภาคเรียนและปลายภาคเรียน

4. นำข้อมูลทั้งหมดตลอดทั้งภาคเรียนมาประเมินผลตามเกณฑ์ที่กำหนดจากการประชุมข้อตกลงคณาจารย์ของหลักสูตรการศึกษาพิเศษ ดังนี้

ระดับคะแนน	ความหมาย	ช่วงคะแนน
A	ดีเยี่ยม	86-100
B+	ดีมาก	80-85
B	ดี	74-79
C+	ดีพอใช้	68-73
C	พอใช้	62-67
D+	อ่อน	56-61
D	อ่อนมาก	50-55
E	ตก	0-49

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัย อาศัยโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Windows โดยจะนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามประเภทสถิติ ได้แก่ การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) เป็นการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปแบบของค่าสถิติเบื้องต้นต่างๆ ได้แก่ ความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percent) ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

ระยะเวลาที่ทำการวิจัย

ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556 ระหว่างเดือนมิถุนายน 2556 ถึง เดือนพฤษภาคม 2557 ระยะเวลา 12 เดือน

ผลการวิจัย

การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาสาขาวิชาการศึกษาพิเศษ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ในรายวิชา การจัดการพฤติกรรม (SPE 3201) ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556 จำนวน 85 คน โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD (Student Team Achievement Division) สรุปผลได้ดังนี้

1. ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้รายวิชา การจัดการพฤติกรรม (SPE 3201) ของนักศึกษาสาขาวิชาการศึกษาพิเศษ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ จากเกณฑ์พบว่า ทุกคนสอบผ่านเนื่องจากได้คะแนนมากกว่า 50 ขึ้นไปและพบว่านักศึกษาได้ระดับคะแนนสูงสุดคือ 95 คะแนน และมีคะแนนต่ำสุด คือ 57 คะแนน เมื่อพิจารณาคะแนนรายบุคคลพบว่าระดับผลการเรียนดีเยี่ยมสูงสุดคือ 95 คะแนน ระดับผลการเรียนดีมาก สูงสุดคือ 85 คะแนน ระดับผลการเรียนดี สูงสุด คือ 79 คะแนน ระดับดีพอใช้ สูงสุดคือ 73 คะแนน ระดับพอใช้ สูงสุดคือ 66 คะแนน และมีระดับคะแนนอ่อนคือ 57 คะแนน ซึ่งถือว่าเป็นระดับคะแนนที่น้อยที่สุด

2. นักศึกษาส่วนใหญ่มีผลการเรียนอยู่ในระดับดีมาก มากที่สุดจำนวน 32 คน (ร้อยละ 37.65) รองลงมาคือระดับดีเยี่ยม จำนวน 23 คน (ร้อยละ 27.06) และระดับดี จำนวน 20 คน (ร้อยละ 23.53), ระดับดีพอใช้ จำนวน 6 คน (ร้อยละ 7.06), ระดับพอใช้ จำนวน 3 คน (ร้อยละ 3.53), และระดับอ่อนมาก จำนวน 1 คน (ร้อยละ 1.17)

3. นักศึกษามีผลการเรียนโดยรวมอยู่ในระดับดีมาก คะแนนเฉลี่ย (81.27) คะแนน ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) เท่ากับ 7.13

อภิปรายผล

การจัดการเรียนการสอนโดยนำเอาวิธีการการเรียนรู้แบบร่วมมือ ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ให้ผู้เรียนได้มีความรับผิดชอบ รู้จักคิด รู้จักทำ และรู้จักแก้ปัญหาด้วยกันเพื่อให้ตนเองและกลุ่มประสบความสำเร็จ การจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือเป็นวิธีการเรียนการสอนที่ฝึกกระบวนการกลุ่มหรือฝึกทักษะทางสังคมในการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ต่อกัน โดยแต่ละกลุ่มจะประกอบด้วยเด็กเก่ง เด็กปานกลาง และเด็กอ่อนอยู่ร่วมกัน โดยเฉพาะรูปแบบความร่วมมือแบบ STAD (Student Teams-Achievement Division) ผู้เรียนต้องตั้งใจเรียนขณะที่อาจารย์สอนเพราะผู้เรียนต้องทำแบบทดสอบหลังบทเรียนนั้นๆ สมาชิกในกลุ่มต้องทำงานร่วมกันช่วยเหลือกัน และจะต้องร่วมมือกับสมาชิกในกลุ่มทำความเข้าใจในบทเรียนนั้นเพื่อความสำเร็จของกลุ่ม เพราะคะแนนที่ได้จะเป็นคะแนนของกลุ่มมิใช่ของผู้ที่ทำคะแนนได้สูงสุดในกลุ่ม ทำให้แต่ละคนเกิดแรงจูงใจที่จะช่วยเหลือสมาชิกในกลุ่มให้เกิดการเรียนรู้เรื่องที่ตนศึกษาเหมือนกัน ไม่มีการทอดทิ้งสมาชิกในกลุ่ม ทำให้นักศึกษามีความสนใจที่จะศึกษา มีความกระตือรือร้นในการเรียน เนื่องจากสมาชิกในกลุ่มต้องร่วมมือกันทำงาน จึงจะทำให้กลุ่มของตนประสบความสำเร็จ เมื่อเกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างกันกับสมาชิกในกลุ่ม ความรู้ที่เกิดขึ้นจึงเป็นความรู้ที่คงทนและทำให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจได้อย่างแท้จริงจึงทำให้ส่งผลต่อคะแนนของนักศึกษาส่วนใหญ่อยู่ในระดับดีเด่น ดีเยี่ยมได้มาก ความร่วมมือแบบ STAD จึงเป็นสิ่งที่ช่วยให้การเรียนการสอนวิชา การจัดการพฤติกรรมประสบความสำเร็จและมีผลสัมฤทธิ์ที่ดีขึ้นด้านผลสัมฤทธิ์ในการพัฒนาทักษะด้านผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้รายวิชา การจัดการพฤติกรรม (SPE 3201) พบว่านักศึกษามีผลการเรียนโดยรวมอยู่ในระดับดีมาก ทั้งนี้เพราะในกระบวนการพัฒนาผู้เรียน ได้ยึดหลักการออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่คำนึงถึงการมีส่วนร่วมของผู้เรียนเป็นหลัก โดยผู้วิจัยหลักได้ตกลงเป็นหลักการร่วมกันกับนักศึกษาทุกคนถึงหลักการเรียนรู้ในการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือที่จัดให้ในแต่ละกิจกรรมตลอดภาคเรียน มีการประเมินทั้งแบบรายบุคคลและรายกลุ่มในแต่ละกิจกรรมเพื่อใช้เป็นข้อมูลเบื้องต้นหรือข้อมูลพื้นฐาน (Based Line) ในการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ จึงทำให้ผู้เรียนมีกำลังใจที่จะเรียนรู้ จากนั้นจึงวางแผนพัฒนานักศึกษาโดยคำนึงถึงความพร้อมและคุณค่าของรายวิชาที่จะเกิดผลต่อผู้เรียนเป็นหลักและต้องมีการฝึกซ้ำๆ โดยใช้กิจกรรมที่หลากหลาย เพื่อกระตุ้นความสนใจของผู้เรียน ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีการเชื่อมโยงของ ธอร์นไดค์ (Thorndike) ว่าเป็นการเชื่อมโยงระหว่างสิ่งเร้ากับการตอบสนองของผู้เรียนในแต่ละขั้นตอนอย่างต่อเนื่อง (เกตุมณี มากมี, 2550, หน้า 7) ได้แก่ กฎแห่งความพร้อม (Law of Readiness) กฎนี้กล่าวถึงความพร้อมของผู้เรียนทั้งทางด้านร่างกาย และจิตใจ ถ้าร่างกายเกิดความพร้อมแล้วได้กระตือรือร้นเกิดความพึงพอใจ แต่ถ้ายังไม่พร้อมที่จะทำแล้วถูกบังคับให้กระทำ จะทำให้เกิดความไม่พึงพอใจ กฎแห่งการฝึกหัด (Law of Exercise) กฎนี้หมายถึง การสร้างความมั่นคงการเชื่อมโยงระหว่างสิ่งเร้ากับการตอบสนองที่ถูกต้อง โดยการฝึกหัดกระทำซ้ำบ่อยๆ ย่อมทำให้เกิดการเรียนรู้ได้นานและคงทนถาวร กฎแห่งผลที่พึงพอใจ (Law of Effect) กฎนี้ ได้กล่าวถึงผลที่ได้รับเมื่อแสดงพฤติกรรมการเรียนรู้แล้วถ้าได้รับผลที่พึงพอใจ ย่อมอยากจะเรียนรู้ต่อไปอีก แต่ถ้าได้รับผลที่ไม่พึงพอใจก็ไม่อยากจะเรียนรู้หรือเกิดความเบื่อหน่าย นอกจากนี้แล้ว การเรียนรู้แบบร่วมมือยังช่วยให้นักศึกษาได้ฝึกฝนการทำงานเป็นกลุ่ม เพื่อฝึกทักษะการอยู่ร่วมกับผู้อื่น การยอมรับความสามารถของผู้อื่น การแก้ปัญหาความขัดแย้ง อันเป็นการส่งเสริมการมีทักษะทางสังคมสำหรับนักศึกษาในอนาคตอีกด้วย ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ สลาบิน (Slavin, 1978, p. 41) ว่า เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือนี้ เป็นการเรียนที่เป็นระบบเป็นทางเลือกหนึ่งสำหรับการเรียนเป็นกลุ่ม และเป็นวิธีการสร้างสัมพันธภาพระหว่างผู้เรียน นอกจากนี้แล้ว การเรียนรู้จากกิจกรรมด้วยเทคนิคดังกล่าวทำให้บรรยากาศในห้องเรียนเป็นไปด้วยความสนุกสนาน ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมและลดบทบาทของผู้สอนที่เป็นศูนย์กลางให้เป็นผู้แนะนำ ผู้เรียนได้มีโอกาสฝึกทักษะการคิดมากขึ้น ซึ่งเป็นไปตามคำกล่าวของ

จุฬารัตน์ กมลชัย วงศ์คำดี (2544, หน้า 4) ที่ว่าการเรียนแบบร่วมมือว่าเป็นวิธีการจัดการเรียนการสอนที่น่าสนใจและเป็นการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ให้ผู้เรียนได้มีความรับผิดชอบ รู้จักคิด รู้จักทำ และรู้จักแก้ปัญหาาร่วมกันเพื่อให้ตนเองและกลุ่มประสบผลสำเร็จ เนื่องจากเป็นวิธีการที่เน้นให้ผู้เรียนแต่ละคนมีการตรวจสอบและนำผลการการทำงานเสนอในกลุ่มๆ ทำหน้าที่ช่วยเหลือว่าใครอ่อนด้านใด คนที่เก่งจะช่วยเหลือด้านนั้น ซึ่งทำให้การทำงานกลุ่มเข้มแข็งขึ้น (พระมหาโสพล จันทรฤทธิ, ปรีชา สุขเกษม, และประเสริฐ เรือนนงการ, 2553, หน้า 122)

ปัญหาและอุปสรรคที่พบใน กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคแบบ STAD (Student Team Achievement Division) ในรายวิชาการจัดการพฤติกรรม (SPE 3201) นั้น เนื่องจากนักศึกษาไม่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้ด้วยเทคนิคแบบ STAD มาก่อน เมื่อผู้วิจัยอธิบายขั้นตอน ในช่วงแรก พบว่า นักศึกษายังเคยชินกับรูปแบบการเรียนการสอนแบบเดิมที่ต่างคนต่างเรียนรู้ โดยเฉพาะในขั้นตอนของเทคนิคนี้ ที่จะต้องมีการแบ่งกลุ่มละความสามารถของผู้เรียนในแต่ละกลุ่ม พบว่า ในช่วงแรกนักศึกษาก็ยังเลือกนั่งกับกลุ่มเพื่อนที่ตนคุ้นเคย และไม่กล้าอธิบายให้หรือแบ่งปันความรู้ให้แก่สมาชิกในกลุ่ม ผู้วิจัยจึงต้องอธิบายและเน้นย้ำให้นักศึกษาเข้าใจและชี้ให้เห็นถึงประโยชน์ของการเรียนการสอนในวิชานี้จึงทำให้การเรียนการสอนลุล่วงไปได้ นอกจากนี้ปัญหาที่เกิดจากสภาพห้องเรียนที่พบคือ ห้องเรียนมีขนาดแคบ ทำให้เป็นอุปสรรคในการทำงานเป็นกลุ่ม

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ควรอธิบายหรือการสาธิตขั้นตอนให้นักศึกษาเข้าใจลักษณะกิจกรรมการจัดการเรียนการสอนให้ชัดเจน เพื่อให้นักศึกษาเกิดความเข้าใจและปฏิบัติตามหน้าที่ที่ได้รับหมายของกลุ่มได้อย่างถูกต้องเหมาะสม

2. การจัดการเรียนการสอนแบบ STAD จะประสบผลสำเร็จเมื่อผู้เรียนที่เป็นสมาชิก ทุกคนในกลุ่ม มีความรู้ในเรื่องที่เรียนรู้อย่างแท้จริง หรือได้รับการช่วยเหลือจากเพื่อนในกลุ่มให้เรียนรู้ได้ทุกคน เพราะฉะนั้นจึงจำเป็นต้องมีการทดสอบเพื่อประเมินว่าทุกคนเข้าใจในสิ่งที่ผู้สอนต้องการให้เรียนรู้หรือไม่ ซึ่งผู้สอนอาจใช้วิธีทดสอบโดยการสุ่มเรียกบุคคลใดบุคคลหนึ่งในกลุ่มให้เป็นผู้ตอบคำถาม หากในกรณีที่ผู้เรียนที่ถูกสุ่มมาตอบไม่ได้นั้น มักพบว่าสมาชิกในกลุ่มมักจะใช้วิธีการแอบบอกคำตอบให้แก่เพื่อน ซึ่งทำให้การประเมินไม่เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการ ดังนั้นผู้สอนจึงควรเน้นให้นักศึกษาเข้าใจถึงเหตุผลที่ผู้สอนดำเนินการในขั้นตอนดังกล่าว เพื่อให้กิจกรรมเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ได้ตั้งไว้

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาโดยการทดลองใช้ กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคแบบ STAD (Student Team Achievement Division) กับนักศึกษาหลักสูตรการศึกษาพิเศษ ในรายวิชาอื่นๆ

2. ควรมีการศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่ได้เข้าร่วมใช้ กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคแบบ STAD (Student Team Achievement Division)

3. ควรมีศึกษาการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษา ในรายวิชา การจัดการพฤติกรรม (SPE 3201) ระหว่างนักศึกษาเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคแบบ STAD (Student Team Achievement Division) กับเทคนิคอื่นๆ เป็นต้น

เอกสารอ้างอิง

- กังวล เทียนกัณฑ์เทศน์. (2540). การวัด การวิเคราะห์และการประเมิน. กรุงเทพฯ : Bangkok Software Technology House.
- เกตุมนี มากมี. (2550). การวิจัยทางการศึกษาพิเศษ. เชียงใหม่ : คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ เชียงใหม่.
- โกวิท ประวาลพฤษย์. (2527). การประเมินในชั้นเรียน. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- คณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. (2544). การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษในชั้นเรียนร่วม. กรุงเทพฯ : ศูนย์ลาดพร้าว.
- จุฑามรณ กมลชัย วงศ์คำดี. (2544). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความรับผิดชอบของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนแบบกิจกรรม เอส ที เอ ดี. กรุงเทพฯ : กระทรวงศึกษาธิการ.
- จิรัชญา ทิชาติ. (2550). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความรับผิดชอบทางการเรียนวิชาภาษาไทยที่ได้รับการสอนแบบร่วมมือ แบบ เอส ที เอ ดี (STAD)กับการสอนแบบปกติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอัสสัมชัญธนบุรี. สารนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พระมหาโสพล จันทรฤทธิ์, ปรีชา สุขเกษม, และประเสริฐ เรือนนระการ. (2553). การเปรียบเทียบทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษและความพึงพอใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนแบบร่วมมือตามเทคนิค STAD กับกิจกรรมการเรียนตามคู่มือครู. สัทธิง : วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์, 16(2), 117-130.
- ศรีพรรณ สิทธิพงศ์. (2542). ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการวิจัย. (พิมพ์ครั้งที่4). เชียงใหม่ : คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
- สมเกต อุทัยธธา.(2555) การเรียนรวมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนปกติ. (พิมพ์ครั้งที่ 10). เชียงใหม่ : แพรวารการพิมพ์.
- Slavin, Robert E. (1978, November). Student Teams and Achievement Division. Journal of Research and Development in Education, 12, 39-49.